

tilstræffelig bitterligt for Alle, at der var blevet nedsat en kombineret Kommission, bestående endogsaa af meget høitstående Medlemmer, som skulde udarbejde Planer og Forslag til en Optagelse i Rangen af alle Embeds- og Bestillingsmænd, men at disse Forslag stødte paa meget store Vanskeligheder, og at Kommissionen som Folge heraf led Skibbrud, inden den naaede Havn. Dersom jeg er rigtig underrettet, har paa dette Stadium af Forhandlingen ogsaa den Tanke været fremme som Gjenstand for Overveelse, om ikke alle Hans Majestæts Undersaatter, lige fra selve det kronede Hoved ned til det allermindste og ufeligste Lædegaardslæm, skulde have en bestemt Plads i Rangen, og hvis jeg ikke feiler meget, har der ogsaa for Militæret været udarbejdet et Forslag, hvis første Nummer i første Klasse var Hans Majestæt, medens det sidste Nummer i sidste Klasse var Menige af 2den Klasse, hvilket er de degraderede Soldater. I en af disse gjennemførte Planer for et Rangvæsen var, hvis jeg ikke har hørt meget feil, ogsaa vi Folkerepræsentanter betænkte; der var sikket haade vor Formand og Viceformændene og Sekretærene og os ordinære Medlemmer Pladser i Rangen med Klasse og Nummer, som altsaa vilde give enhver af os et sikket Sæde paa den Trappeftige, som saaledes skulde bygges. Men Kommissionens Arbejde vorede maasse netop derved saa meget op, at man indsaa Umuligheden af at føre det igjennem, og det er ogsaa muligt, at de Stadier, jeg her har omtalt, ikke have været Stadier i selve Kommissionens Arbejde, men kun Indstillinger fra forskjellige Sider, foranledigede ved Henvendelsen fra Kommissionen. Nok er det, at denne første Kommission endte sit Arbejde uden andet synlig Frugt end den kongelige Resolution af 8de September, som fastsætter, at Departementsdirektører og Departementschefer i samtlige Ministerier skulde have Rang i anden Klasse Nr. 12, at det Samme skal gjælde Statssekretæren, at Justitiarius i Høiesteret skal have Rang i første Klasse Nr. 10, at de Tilforordnede i Høiesteret skulde have Plads i 2den Klasse Nr. 12, at det Samme skal gjælde de Amtmandsembeder, som ikke tillige ere Stiftamtmandsembeder, samt, at

endelig Direktøren for Krigsministeriet og Direktøren for Marineministeriet skulde op i 2den Klasse Nr. 5. Det er denne kongelige Resolution, der har gjort mig meget betænkelig ved, hvad der videre vil komme fra Ministeriet; thi dersom det er Opsættelsen i Regjeringen af Loven af 26de Marts 1870 § 7, at der i Stedet for den Titel og Rang, som Loven har afflattet for Embedsmænd, skal stables en anden, der blot er lidt høiere end den tidligere, da have vi rigtignok i høi Grad arbejdet imod vor egen Tanke, og jeg maa tilføje, at ligesom jeg finder den kongelige Resolution af 1871, for hvilken selvfølgelig Ministeren maa bære Ansvar, meget uheldig og ufornuftig, saaledes forekommer den mig, at have faaet et særligt uheldigt Præg netop derved, at det er ganske enkelte Embeder, og det Embede, som staar Ministeren nærmest, der særligt begunstiges. Man kommer til at tænke paa det gamle Ord, at den, der har Korset, signer sig selv, og dette forekommer mig, at være det Uheldigste, som kunde ske ved denne Leilighed. Hvad er der nemlig opnaaet ved den kongelige Resolution af 8de September 1871? Man har opnaaet det, at alle Departementschefer har nedlagt deres Titel som Statsraad og derpaa ere blevne Konferentsraader uden at betale Skat. Det fremgaar jo nemlig aldeles tydeligt af de forskjellige Rangforordninger, at 2den Klasse Nr. 12 ere Konferentsraader, og saafremt man vil sige, at de dog ikke særligt ere gjorte til Konferentsraader, men at det blot er sagt, at de skulde have Plads i disses Klasse og Nummer, saa har vi en anden Bestemmelse, nemlig Anordningen af 1808, som udtrykkeligt fastsætter, at alle Medlemmer af 2den Rangklasse have Rangtitlen „Geheimetatsraader“. Mulig findes der ubekjendte Bestemmelser, som i saa Henseende have gjort nogen Forandring, men offentlig foreligger der ikke Andet end Lovens Forskrift om, at 2den Klasse skal have den fælles Rangtitel Geheimetatsraad og at man, naar man henvender sig til dem, skal tiltale dem med „Høi- og Velbaarne Herre“, hvilket som bekjendt er en hel Klasse finere end „Høi- og Velbaarne“ og to Klasser finere end „Høiædle og Velbaarne“, hvil-